

Budakörnyéki Járásbíróság
12.P.20.349/2021/4.

A beadványokban erre a számra kell hivatkozni.

A Budakörnyéki Járásbíróság dr. Némethi Gábor János (1123 Budapest Táltos utca 15/B. 7/2.) által képviselt I. rendű felperesnek –

által képviselt **OTP Faktoring Zártkörűen Működő Részvénytársaság** (1066 Budapest Mozsár utca 8) alperes ellen **végrehajtás megszüntetése** iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T .

A bíróság Végrehajtó Irodája előtt a felperessel szemben folyamatban lévő 0 /2020. számú végrehajtást megszünteti.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen önálló bírósági végrehajtó részére a 0 /2020. számú végrehajtási eljárásban forint végrehajtási költséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére forint perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy az adóhatóság külön felhívására – az abban meghatározott módon és határidőben – fizessen meg az állam javára forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amelyet 15 napon belül a Budapest Környéki Törvényszéknek címezve, de a Budakörnyéki Járásbíróságnál kell elektronikus úton benyújtani.

Az ítélet végrehajtási költségről szóló rendelkezése ellen a végrehajtó is fellebbezhet, amelyet 15 napon belül a Budapest Környéki Törvényszéknek címezve, de a Budakörnyéki Járásbíróságnál kell elektronikus úton benyújtani.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, azonban ha bármelyik fél kéri, tárgyalást tart. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül kérheti tárgyalás tartását.

I N D O K O L Á S

A bíróság a felek előadásai, valamint a benyújtott és beszerzett iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A felperes mint adós 2008. június 12. napján kölcsönszerződést kötött az OTP Bank Nyrt. által képviselt OTP Jelzálogbank Zrt.-vel mint hitelezővel, amelyet Budapest IX. kerületi közjegyző 1 2008/1/O. számon közjegyzői okiratba foglalt. A hitelező a szerződést Budapest II. kerületi közjegyző által 1 2013. közjegyzői okiratba foglalt felmondással azonnali hatállyal, 15 napos teljesítési kötelezettség mellett 2013. április 25. napján felmondta, a felmondás a felperes részére 2013. május 14. napján került kézbesítésre. A teljesítési határidő 2013. május 29. napján járt le.

A hitelező a felperessel a 2014. évi XXXVIII. törvény szerint elszámolt, az elszámolás a felperes részére 2015. április 30. napján került kézbesítésre.

A hitelező a követelését 2013. szeptember 3. napján az alperesre engedményezte.

Budakörnyéki Járásbíróság
12.P.20.349/2021/4.

A beadványokban erre a számra kell hivatkozni.

Az alperes 2016. június 21. napján záradék kibocsátását kérte közjegyzőtől 1 /2016 szám alatt, azonban a kérelem hiányait felhívás ellenére a meghosszabbított határidőben sem pótolta, ezért a közjegyző a kérelmet 2016. október 10. napján kelt 5. sorszámú végzésével elutasította. A végzés az alperes részére 2016. október 17. napján kézbesítésre került

A felperessel szemben a végrehajtási eljárás közjegyző által 2020. augusztus 26. napján kiállított 1 /2019/13. számú végrehajtási záradékkal indult meg. A záradék kibocsátására irányuló kérelem joghatályosan 2019. július 23. napján került benyújtásra.

A végrehajtás Végrehajtói Irodája előtt 0 /2020. számon van folyamatban. A végrehajtást kérő követelése 47.770.133,- forint tőke, 26.248.191,- forint kamat, összesen 78.018.324,- forint.

A végrehajtónál felmerült, meg nem térült végrehajtási költség forint munkadíj forint költségátalány és forint utazási költségátalány, összesen forint.

A fenti tényállás alapján a felperes a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 528. § (2) bekezdés a) pontja alapján kérte, hogy a bíróság a vele szemben folyamatban lévő végrehajtást szüntesse meg, mivel a követelés elévült. Keresetük jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 324. § (1) bekezdését, a 326. § (1) bekezdését, a 327. § (3) bekezdését, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 57. § (4) bekezdését jelölték meg. Előadták, hogy mivel a teljesítési határidő 2010. december 15. napján lejárt, ezen a napon az elévülés a Ptk. 326. § (1) bekezdése alapján elkezdődött, és a Ptk. 324.§ (1) bekezdése alapján 2013. május 29. napján lejárt, az elévülés 2018. május 30. napján bekövetkezett. A 2014. XL. törvény 9. § szerint nyugvás a Ptk. 326. § (2) bekezdése szerint nem befolyásolta, mert az elszámolás közlésekor, 2015. április 30. napján még több mint egy év volt vissza az elévülési határidőből. Az elévülési idő alatt nem volt olyan végrehajtási cselekmény, amely az elévülést a Ptk. 327. § (3) bekezdése, illetve a Vht. 57. § (4) bekezdése alapján megszakította volna, mivel a végrehajtási záradék iránti kérelem benyújtására is csak az elévülés bekövetkeztét követően került sor. Ez utóbbi körben a felperes hivatkozott a BH+ 2014.8.347 számú kúriai eseti döntésre, a Kúria Pfv.I.20.184/2013/9. számú egyedi határozatára, a BH 2014.5.151. számú eseti döntésre, a BH2017.6.183 eseti döntésre, amelyek alapján záradékolható közokiratok esetében az elévülés megszakítására csak a Ptk. 327. § (3) bekezdése szerinti végrehajtási cselekmények alkalmasak.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a követelés nem évült el. E körben arra hivatkozott, hogy az elévülést félbeszakította a felperessel szemben 2016. június 21-én benyújtott, a hiánypótlás elmulasztása miatt elutasított záradék iránti kérelem és az abban az eljárásban (1 /2016.) tett végrehajtási cselekmények. E körben hivatkozott a BH.2009.113. eseti határozatra, valamint a Kúria Pfv.I.21.122/2018/6. számú eseti határozatára. Hivatkozott továbbá arra, hogy a végrehajtás a felperes előadásával szemben 2020. június 4. napján, hanem már ezt megelőzően megindult, tekintettel arra, hogy a jogutódlás megállapítására is sor került már 2019. augusztus 23. napján 1 /2019/4. számon.

A felperes az alperes előadását azzal vitatta, hogy az elutasított végrehajtás iránti kérelem nem alkalmas az elévülés félbeszakítására, amely körben a Kúria Pfv.20.639/2015/7. számú határozatára hivatkozott.

A felperes keresete az alábbiak szerint alapos:

A Ptk. 324. § (1) bekezdése szerint a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

Budakörnyéki Járásbíróság
12.P.20.349/2021/4.

A beadványokban erre a számra kell hivatkozni.

A Ptk. 326. § (1)-(2) bekezdése szerint:

(1) Az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

(2) Ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül - egyéves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig három hónapon belül - a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból egy évnél, illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha a jogosult a lejárát után a teljesítésre halasztást adott.

A Ptk. 327. § szerint:

(1) A követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

(2) Az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik.

(3) Ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.

A Vht. 23/C. § (1)-(2) bekezdése szerint:

(1) Az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza

a) a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást,

b) a jogosult és a kötelezett nevét,

c) a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét,

d) a teljesítés módját és határidejét.

(2) Ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa.

A Vht. 57. § (1) és (4) bekezdése szerint:

(1) A végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el.

(4) A végrehajtási jog elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja.

A felek között nem volt vitás a szerződés létrejötte, felmondása, a teljesítés határideje, az engedményezés ténye, az, hogy az alperes 2016. június 21. napján végrehajtási kérelmet terjesztett elő, amelyet a hiánypótlás elmulasztása miatt az eljáró közjegyző elutasított, valamint hogy a per tárgyául szolgáló végrehajtás 2019. július 23. napján került megindításra.

Az érdemi jogvita a felek között abban volt, hogy a 2016. évi végrehajtási kérelem megszakította-e az elévülést vagy sem. Ebben a körben a bíróság a felperesi álláspontot osztja. A végrehajtási kérelem benyújtásának joghatása volt az elévülés félbeszakítása, azonban a benyújtáshoz fűződő joghatások a kérelem jogerős elutasításával, és azzal, hogy azt az alperes 30 napon belül ismételtelen nem nyújtotta be, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 132. § (1) bekezdése alapján elenyésztek, vagyis az elutasítás folytán a kérelem benyújtása utólag az elévülés megszakítására alkalmatlanná vált. Ezt az álláspontot támasztja alá a felperes által hivatkozott Pfv.20.639/2015/7. számú kúriai határozat is. Az ezzel ellentétes állásfoglalás arra az eredményre vezetne, hogy bármely hitelező nyilvánvalóan alaptalan végrehajtási kérelmekkel akárhányszor megszakíthatná az elévülést anélkül, hogy a végrehajtás megindítására valós szándékkal rendelkezne, ez pedig nyilvánvalóan ellentétes a Ptk. 327.§ (3) bekezdésében kifejezett azon jogalkotói céllal, hogy akinek a végrehajtható határozata van, az nem teljesítés esetén ne az időt húzza, hanem a végrehajtást az adós ellen indítsa meg. Az alperes által hivatkozott Kúria Pfv.I.21.122/2018/6. számú határozat nem alkalmas az alperes álláspontjának alátámasztására, tekintettel arra, hogy abban a végrehajtás a zálogjogosult bekapcsolódásával indult meg, amelyet a bíróság jogerős végzésével engedélyezett, a kérelem elutasítására nem került sor. Az alperes által hivatkozott BH2009. 113. számú eseti döntés a jogvita szempontjából nem releváns, mert a jogutódlás iránti

Budakörnyéki Járásbíróság
12.P.20.349/2021/4.

A beadványokban erre a számra kell hivatkozni.

kérelemre, nem pedig az eredménytelen végrehajtási iránti kérelemre vonatkozik.

A kérelem benyújtása folytán, a Ptk. 326. § (2) bekezdése alapján bekövetkezett esetleges nyugvás szintén nem befolyásolja az elévülés időpontját. A bíróság e körben megjegyzi, hogy az alperes nem volt elzárva attól, hogy a kérelem hiányát pótolja, így az önhiba hiánya is kétséges a nyugvás megítélése szempontjából.

Erre tekintettel az elévülés a felperes által megjelölt 2018. május 30-i időpontra a Ptk. 324. § (1) bekezdése és 326. § (1) bekezdése alapján bekövetkezett, ezért a 2019. július 23. napján benyújtott záradék kibocsátása iránti kérelem az elévülési idő megszakítására már nem volt alkalmas. A követelés elévülésével egyidejűleg a Vht. 57. § (1) bekezdése alapján a végrehajtási jog is elévült.

Mivel a fentiek szerint a felperessel szemben fennálló követelés és a végrehajtási jog a végrehajtás megindulása előtt elévült, a bíróság a felperessel szemben folyamatban lévő végrehajtást a Pp. 528. § (2) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, és a Pp. 537. § alapján kötelezte az alperesi végrehajtást kérőt a végrehajtási költség megfizetésére, amelynek összegét a bíróság a végrehajtó nyilatkozata alapján állapította meg.

A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pernyertes felperes perköltségét a pervesztes alperes köteles megtéríteni.

A felperes perköltsége az ügyvédi munkadíjból áll. A felperes a perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2 § (1) bekezdés a) pontja alapján forint összegben számította fel, amelyet a meghatalmazással igazolt. A bíróság a díjat az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, mert a felszámított díj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, tekintettel arra, hogy a bíróság előtt folyamatban volt 12.P.20.145/2021. számú ügy ténybelileg és jogilag – a felperes személye kivételével – lényegében azonos a jelent ügygel, amelyben a képviselőt szintén a felperesi jogi képviselő látta el, és abban az eljárásban a teljes ügyvédi munkadíjat a bíróság a részére megállapította. A jelen eljárásban elvégzett ügyvédi tevékenység ezért lényegében a keresetlevélben az adatok módosítására, továbbá a tárgyaláson a képviselőre terjedt ki, amelyre tekintettel a bíróság a díjat a rendelkező részben foglaltak szerint határozta meg azzal, hogy az áfát nem tartalmaz, mivel a felperesi jogi képviselő áfa fizetésére nem köteles.

A Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján szintén a pervesztes alperes köteles megfizetni – a felperes részére engedélyezett teljes személyes költségfeljegyzési jogra tekintettel – az állam által előlegezett eljárási illetéket, amely a pertárgyértékhez igazodóan az Itv. 39. § (1) bekezdése és az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján forint.

A pervesztes alperes a saját perköltségét maga viseli.

Az ítélet elleni fellebbezési jogot a felek részére a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja, a végrehajtó részére a Pp. 537. §-a biztosítja.

Budapest, 2021. június hó 16. napján

dr. Virányi Karolina s. k.
bíró

V É G Z É S

felperesnek – **OTP Faktoring Zrt.** alperes ellen **végrehajtás megszüntetése** iránt indított perében a bíróság tanúsítja, hogy a 4. sorszám alatti ítélete 2021. szeptember 6. napján jogerőre emelkedett.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2021. szeptember 10.

Dr. Miczán Péter s.k.
bíró